ओतुम्,	आवयितुम्,	ऊषिषितुम्;
उतिः,	आवना,	ऊषिषा, आविवयिषा;
अवनम्,	आवनम्,	ऊषिषणम्;
उत्वा,	आवयित्वा;	ऊषिषित्वा;
समुत्य,	समाव्य,	समूषिष्य;
आवम् २, उत्वा २,	आवम् २, आवयित्वा २,	ऊषिषम् २; ऊषिषित्वा २.

(95) "उच समवाये" (IV-दिवादिः-1223. सक. सेट्. पर.)

समवायः=ऐक्यम्—इति क्षीरस्वामी।

ओचकः-चिका,	ओचकः-चिका,	ओचिचिषकः-षिका;
ओचिता-त्री,	ओचयिता-त्री,	ओचिचिषिता-त्री;
[1]उच्यन्-न्ती,	ओचयन्-न्ती,	ओचिचिषन्-न्ती;
ओचिष्यन्-न्ती-ती,	ओचयिष्यन्-न्ती-ती,	ओचिचिषिष्यन्-न्ती-ती;
—	ओचयमानः,	ओचयिष्यमाणः;
उक्-उचौ-उचः;	—	—
उचितम्-तः-तवान्,	ओचितः-तं,	ओचिचिषितः-तवान्;
ओक[2]:-न्योकः[3], ओकः,	ओचिचिषुः,	ओचचयिषुः;
ओचितव्यम्,	ओचयितव्यम्,	ओचिचिषितव्यम्;
ओचनीयम्,	ओचनीयम्,	ओचिचिषणीयम्;
ओच्यम्,	ओच्यम्,	ओचिचिष्यम्;
ईषदोचः, दुरोचः, स्वोचः,	—	—
उच्यमानः,	ओच्यमानः,	ओचिचिष्यमाणः;
ओकः-न्योकः,[4]	ओकः,	ओचिचिषः;

1. 'दिवादिभ्यः श्यन्' (3-1-69) इति श्यन्। श्यनः शित्त्वात् 'सार्वधातुकमपित्' (1-2-4) इति ङिद्वद्भावात् उकारस्य गुणो न।
2. 'ओक उचः के' (7-3-64) इति कप्रत्यये गुणः कुत्वञ्च निपातनात्।
3. नियमेन उच्यति=संभवतीति न्योकः=शकुन्तो वृषलो वा। कर्तरि कः।
4. नियमेनोच्यन्ति=समवयन्त्यत्रेत्यधिकरणकारके 'घञर्थे कविधानम्—' (वा. 3-3-58) इति कः। निपातनादेव कुत्वम्। वृक्षोऽर्थः। ओकः=गृहम्।